

LUŠČINA NI DEDIČ SKUPAJ S SEMENOM

(The Seed Is Not Heir With The Shuck)

William Marrion Branham

18. februar 1965, zvečer, Parkview Junior High School,
Jeffersonville, Indiana, ZDA

- ¹ Postojmo še malo za trenutek molitve. Sklonimo glave.
- ² Dragi Bog, nocoj nam je v veliko čast biti tu ob tej priložnosti, da prinesemo živega Kristusa umirajočemu svetu in umirajoči generaciji.
- ³ Prosimo te Gospod, da bi mazilil naše napore in naše Besede, da se k Tebi ne bodo vrnile prazne, temveč da dosežejo svoj namen.
- ⁴ Pomagaj nocoj vsakemu možu, ženi, fantu ali dekletu, ki ima potrebe. In Oče, vemo, da imamo vsi potrebe. In ko bomo nocoj odšli, naj v naših srcih čutimo, kot tista, ki sta prišla iz Emavs, potem ko ... sta bila priči Kristusovemu vstajenju rekoč: "Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril?" Usliši to, Gospod.
- ⁵ Ozdravi bolne in prizadete. Naj po nocojšnji službi med nami ne bo več slabotnega. In predvsem, naj nihče ne ostane nevernik, Gospod. Naj vsi verujejo v Večno Življenje, saj je to naš namen na tem srečanju.
- ⁶ Te blagoslove prosimo v čast Božjemu Kraljestvu v Imenu Jezusa Kristusa, Sina Božjega. Amen.
Lahko sedete.
- ⁷ Dobro je, da smo nocoj ponovno tukaj. In vidim, da jih nekaj še stoji okoli in mislim, da imamo sedaj telefonsko zvezo z mnogimi drugimi mesti po državi: s San Franciscom, Tucsonom in z vzhodom. Vse, ki so na telefonskih zvezah, lepo pozdravljamo. Nocoj smo tu v avditoriju. In osrednji prostor je nabito poln, tudi na prehodih in ob stenah stoji veliko ljudi. Predvidevamo, da bomo jutri odprli še drugi del dvorane proti telovadnici in s tem pridobili več prostora, ki bo morda lahko sprejel še dva tisoč ljudi. Upamo, da bo tako jutri zvečer. Če je že nocoj vse polno, prvi večer, verjamemo, da bo jutri zvečer še bolj. Vidim, da nocoj sedijo tudi na dodatnih stolih in podobnem.

⁸ Smo v velikem pričakovanju; najprej prihoda Gospoda Jezusa, nato rešitve ... zgubljenih duš, ki Ga bodo nocoj sprejele in bile pripravljene za Njegov prihod, ko Se prikaže.

⁹ Še posebne pozdrave in dobrodošlico namenjam vsem tem sijajnim možem na odru in kot razumem so mnogi od njih Božji služabniki. Na odru jih sedi dvesto ali več in nedvomno smo hvaležni, da so tukaj.

¹⁰ Vam ljudem, kjerkoli že ste, na različnih koncih države ... Kot razumem, so nekateri prišli tudi preko morja, čez lužo. Torej, hvaležni smo za vas, da ste tu in se veselite v tem srečanju z nami, na katerem pričakujemo, da bo Bog izpolnil naša pričakovanja.

¹¹ Zdi se, da odkar sem začel razmišljati o vrnitvi sem, na to nekajdnevno srečanje, je bilo moje srce nenavadno vznemirjeno z močnim občutkom, da se bo nekaj zgodilo. Ne vem, kaj natanko to je, vendar upam, da je to pomembno Božje razodetje, ki nas bo pripravilo in naredilo boljše prebivalce Njegovega Kraljestva, dokler še hodimo po tem temnem svetu greha in nevere.

¹² Ta kraj nocoj, prav to mesto, mi veliko pomeni. Odkar sem zvedel, da so tukaj zgradili šolsko dvorano, sem želel imeti službo v njej. Zelo sem hvaležen vodstvu šole in vsem, ki so nam jo prijazno odstopili.

Na tem mestu, približno kjer stoji ta zgradba, se je pred kakšnimi tridesetimi leti zgodila pomembna stvar, prav na tem istem mestu. Takrat je bil tukaj samo travnik. Živel sem v majhni hiši na drugi strani, približno dvesto metrov stran. V tistih dneh me je zelo skrbelo glede rešitve mojega očeta in matere, ki nocoj nista več med nami. Še posebej me je v tistih dneh skrbelo za mojega očeta. Spominjam se, da sem spal na verandi. Bilo je toplo, poletje.

¹³ Mislim, da je to zapisano v knjižici z naslovom: *Jezus Kristus isti včeraj, danes in za vedno* ali pa v knjižici z naslovom: *Nisem bil neposlušen nebeški viziji*.

¹⁴ In ko sem spal na verandi, sem se nenadoma prebudil in skrb za mojega očeta je legla na moje srce. Mnogi med vami iz tega mesta ste poznali mojega očeta. Mislim, da je bil dober človek, čeprav je bil grešnik. Toda imel je slabo navado, proti kateri sem se ves čas poskušal na vso moč boriti, to je pitje. In tisto noč je pil. Zbudil sem se z velikim bremenom na srcu zanj. Kar čez pižamo sem na hitro oblekel samo hlače, odtaval na travnik, nekako do tu, kjer se zdaj nahajamo in pokleknil sem, da bi molil za svojega očeta.

¹⁵ Medtem, ko sem molil in prosil Boga, naj ga reši in ga ne pusti umreti kot grešnika, ker sem ga imel rad; in medtem, ko sem molil, sem vstal in pogledal proti vzhodu in prišla je vizija. In tik nad mano, mnogi med vami poznajo to vizijo, je stal Gospod Jezus.

¹⁶ Ne, nisem alergičen na iluzije, kolikor sem seznanjen s tem. Toda vizije so stvarne. In tam je stal Gospod Jezus, bilo je prvič, da sem ga videl v tovrstni viziji. Bil je tik, oh, približno tri metre nad mojo glavo, stal je v zraku, z eno nogo je stopil naprej. Imel je belo oblačilo z obrobo. Lase je imel do ramen. Izgledal je približno tridesetletni mož, takšen kot o Njem govori Biblija. Toda bil je majhen, droban Možak, zelo majhen, ni bil videti težji od šestdesetih kilogramov.

¹⁷ Gledal sem in zazdelo se mi je, da je tam nekaj, da se morda motim. Pomel sem si oči in še enkrat pogledal navzgor. Stal je nekako bočno, s profila. In Njegov obraz, ki sem ga vedno videl v vizijah, je bil kot na Hofmannovi sliki tridesetletnega Kristusa. To je razlog, da jo imam v svoji hiši, na svojih knjigah, dam jo kamorkoli lahko, zato ker je tako izgledal, nekako tako. Le majhen je bil videti.

¹⁸ In ko sem Ga gledal, sem pomislil: "Gotovo ne gledam svojega Gospoda." Jaz sem bil, rekel bi, približno *tukaj*, mogoče prav *tu*, kjer je zdaj pridigalnica. Bil je nekje, po moji najboljši oceni, prav tu blizu, znotraj kroga štiridesetih ali petdesetih metrov od mesta kjer stojim.

¹⁹ Pogledal sem in stal je tam. Ugriznil sem se v prst, da vidim, če morda ne spim. Saj veste kako ... Zgledalo je, da to kar ne more biti res. Takrat sem bil še mlad v Gospodu, šele kakšnih šest mesecev sem pridigal. Ugriznil sem se v prst. Odtrgal sem šaš in ga zlomil. In mnogi od vas, ki živite na deželi, veste, da je šaš kot majhen zobotrebec. Začel sem ga žvečiti. In rekel sem si: "Ne more biti. Sanjam. Tam je moj dom. Tam so oče, mati in otroci. Tam ob ribniku je stara opečnata hiša, ki je nekoč stala tu, kjer sem običajno lovil race, le kakšnih dvesto metrov za tem. In jaz stojim tu na travniku; mora biti tako."

²⁰ Brcnil sem ob tla, malo zatopotal z nogami in stresel z glavo in stisnil pesti in še enkrat pogledal navzgor, pogledal stran, še enkrat pogledal, pa je še vedno stal tam. Začel je pihati veter in videl sem, kako se maje šaš. In ko je začelo pihati, je tudi njegova obleka zavalovala z vetrom. Začela je plapolati kot perilo, ki je obešeno na vrvi. Stal je tam. Gledal sem to.

²¹ In pomislil sem: "Ko bi vsaj lahko pogledal v Njegov obraz." Gledal je proti vzhodu, v *to* smer. Gledal je pozorno. Premaknil sem se, da bi stopil

okoli, da bi od blizu videl Njegov obraz. In še vedno Ga nisem najbolje videl. Roke je imel pred seboj, precej slabo vidne z moje strani.

²² Ponovno sem šel okoli in zakašljaj, nekako takole “mhm,” da bi poskusil pritegniti Njegovo pozornost. Toda ni se premaknil.

²³ Potem sem pomislil: “Morda Ga lahko pokličem.” Ko sem rekel: “Jezus,” je obrnil glavo. In ko me je pogledal, je samo iztegnil Svoje roke. To je vse, česar se spominjam. Danilo se je že, ko sem še vedno ležal na travniku, prav tu nekje, kjer je sedaj ta prostor. Zgornji del moje pižame je bil ves premočen od solz, kajti jokal sem. Izgubil sem zavest.

Njegov obraz je imel takšen izraz, da Ga noben umetnik ne bi mogel narisati ali naslikati. Zagotovo ne. Videti je bil kot Človek, ki bi, če bi Ga pogledali, zajokal iz sočutja in iz spoštljive naklonjenosti; pa vendar tolikšne sile, ko bi spregovoril, bi obrnil svet na glavo. Tega izraza ne bi mogel upodobiti noben umetnik.

²⁴ In do današnjega dne nisem izvedel, kaj je to pomenilo. Toda nocoj sem tu, po tridesetih letih, v dvorani, ki je sedaj posvečena službi Vsemogočnega Boga. In jaz sem bil pravzaprav le laik, le lokalni starešina tukajšnje baptistične cerkve, katere pastor je bil v tistem času Roy Davis. Zdaj pa sem v tem prostoru, polnem ljudi, prav na istem mestu z ... za katere mislim, da so odkupljeni s Krvjo Jezusa Kristusa, na meni pa je, da v teh štirih dneh prinesem Sporočilo od Gospoda.

²⁵ Približno šest mesecev po tem sem imel prvi krst spodaj v reki, ko se je Luč spustila, prav tu, ob Spring ulici. Mnogi od vas bi morda želeli iti dol in si to ogledati ob Spring ulici, ob vodi, prav ob rečnem bregu. In tam se je prvič javno prikazal Angel Gospodov, ob drugi uri nekega popoldneva. In iz nje [Luči - op. prev.] je izšel Glas: “Tako kot je bil Janez Krstnik poslan, kot predhodnik prvega Kristusovega prihoda, bo tvoje Sporočilo predhodnik drugega Prihoda.”

²⁶ Po tridesetih letih, sem nocoj še vedno tukaj in oznanjam to Sporočilo. Šlo je po vsem svetu in vesel sem, da sem nocoj v domačem mestu, da predstavim tega Gospoda Jezusa Kristusa, ki ga še vedno ljubim iz vsega srca. Iz dneva v dan mi je dražji. Nikoli nisem spremenil niti delčka svoje Doktrine. Nocoj še vedno verujem isto, kot na začetku. On je isti včeraj, danes in za vedno. Sedaj imam Sporočilo, za katero sem odgovoren.

²⁷ Ko se je Sporočilo začelo, je bilo, seveda ... Vsi so molili za bolne, veliki znaki, čuda in čudeži. To se je začelo še posebej med binkoštniki, vsesvetoven

preporod ozdravitvenih kampanj, ki je zajel svet. Menim, da so bila v dobrih petnajstih letih prebujenja že skoraj na vsakem griču. Goreli so ognji preporoda. Na podlagi te naredbe so dobesedno milijoni sprejeli Kristusa za svojega Rešitelja. To je navdihnilo Orala Robertsa in ostale in je šlo naprej in naprej in se širilo naokrog.

²⁸ Potem pa je binško cerkev naglo padla v mrtvilo, kot pred tem. Moji nameni in želja nocoj je, da to cerkev ponovno zbudim, ker je Prihod Gospoda Jezusa blizu. Moram jo oštetiti. Moram grajati vsakovrsten greh. Ne mislim na nobeno določeno denominacijo. Imam Sporočilo.

²⁹ Zelo težko je dobiti vabilo cerkva, tako kot je bilo z našim Gospodom Jezusom, saj gre Zanj, ne zame. Dokler je v začetku pridigal, ozdravljaval bolne, obujal mrtve in očiščeval gobavce in izganjal hudiče, je bil povsod dobrodošel. Toda pride čas Sporočila, ki vedno sledi vsakemu znaku. Kajti znak ima glas.

³⁰ Ko je nekega dne sedel in rekel: "Jaz in Oče sva eno," je bilo to zanje preveč. Tako je bilo tudi, ko je rekel: "Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete Njegove Krvi, nimate Življenja v sebi."

³¹ "Kako?" Saj bi zdravniki in dobromisleči ljudje rekli: "Ta Človek je vampir, želi vas napeljati k temu, da bi jedli Njegovo meso in pili Njegovo Kri." Tega ni nikoli razložil. Le izrekel je.

³² Nocoj in skozi srečanja boste morda slišali stvari, ki bodo le izrečene. Morda jih ne bomo znali razložiti. Toda, zapomnite si, Jezus Kristus je včeraj, danes in za vedno isti. Mi to verujemo!

³³ Sedaj nimamo časa, da bi veliko govorili, ker imamo določen čas za začetek in določen čas za odhod. Želimo izkazati spoštovanje vodstvu šole, ki nam je določilo te termine in storili bomo vse, da se jih držimo.

³⁴ Zapomnite si, kadarkoli želi grešnik priti h Kristusu, je vse kar morate storiti, da pridete naprej, ne glede ali pridigam, pojem ali karkoli drugega in še tisti trenutek predate svoje življenje Kristusu, čeprav na svojem sedežu. Zato smo tukaj, da vam pomagamo.

³⁵ Rad bi govoril z bratom Vaylom, z bratom Rober... Bordersom in tukajšnjimi brati. Razmišljam ali bi lahko imeli v cerkvi popoldne ali kakšno jutro ali kadarkoli, poučevanje za tiste, ki si želijo krst s Svetim Duhom. Bi bilo to v redu, bratje? Brat Neville in vsi drugi, ki lahko pridete tja in brat Capps. Če si kdo želi biti poučen o krstu s Svetim Duhom, naj pride v

tabernakelj [Branhamov tabernakelj – ime cerkvene stavbe – op. prev.] ... Kdaj bi bilo bolje, zjutraj ali popoldne?

³⁶ [Nekdo pravi: “Zjutraj.” – op. ur.] Zjutraj, okrog desetih? Okrog desete ure dopoldne.

³⁷ Če imate vprašanje o Doktrini, če imate vprašanje o Sporočilu, če bi želeli biti ... če vam ni še nihče nikoli osebno svetoval, če želite, da se za vas moli ali želite karkoli zvedeti v zvezi s tem, pridite sem ob desetih dopoldne in se pogovorite s temi možmi. Tam bo eden ali več, da vas poučijo, da molijo za bolne, da odgovorijo na vaša osebna vprašanja. Samo pojdite k njim in z veseljem vam bodo pomagali po svojih najboljših močeh.

³⁸ Sedaj, preden bomo pristopili k Besedi, se želimo ponovno obrniti na Avtorja Besede. Lahko jeste preveč, lahko pijete preveč, lahko se preveč smejite, lahko hodite preveč, nikoli pa ne boste molili preveč. “Hočem torej, da molijo možje na vsakem kraju, dvigajoč svete roke brez dvoma in jeze.”

Molimo.

³⁹ Dragi Jezus, Avtor Besede Življenja, in Ti si ta Beseda, spoštljivo se obračamo Nate, potem ko sem razložil vizijo. In Bog, Ti si moja priča, da je to res. Gospod Jezus, prosim, da nočaj maziliš besede, da bi jih slišalo vsako uho, ki je pod Božanskim glasom. In če je kdo tukaj ali posluša drugje po državi in v tem trenutku še ni pripravljen, da sprejme izziv te ure, Sporočilo Boga, naj se pokesa in pripravi, kajti Božje Kraljestvo se približuje. Prosimo, da bo tako nočaj, da bodo sprejeli izziv te ure.

⁴⁰ O Bog, prosim za pomoč, kajti zavedam se odgovornosti in kaj to pomeni in za kar bom moral odgovarjati na Dan Sodbe – za vse, kar izrečem tukaj ali kjerkoli drugje. Pomagaj mi Gospod, da bom skrajno iskren, da bo vse kar storim ali rečem v okviru Tvoje Besede, da bi lahko obrodilo sad. Saj je tvoje naročilo bilo: “Naj ta Beseda ne zapusti tvojih ust, temveč jo premišluj dan in noč, da bi si prizadeval delati vse, kar piše v postavi. In tako boš imel uspeh na svoji poti in tako boš uspeval. Ali ti nisem zapovedal: Bodi močan in zelo pogumen, kajti Gospod tvoj Bog je s teboj kamorkoli greš.” Gospod Jezus, stori to nočaj. Molimo v Jezusovem Imenu. Amen.

⁴¹ V petek in soboto, od desete do dvanajste ure, bodo v tabernaklju, na križišču Osme in Penn ulice, poučevanja, odgovori na doktrinalna vprašanja, molitve za bolne, in še kaj. Pridite, če imate kakršnokoli vprašanje, če karkoli potrebujete. Možje bodo tam, da pomagajo. Naj vas Gospod blagoslovi.

⁴² Na tej nocojšnji otvoritveni službi, ne morem drugega, kot da nemudoma preidem k našemu Sporočilu. Zato smo tukaj in zaradi tega sem se vrnil.

In v nedeljo zjutraj, če bo Gospodova volja, se želim soočiti s tem velikim izzivom časa, z *Zakonsko zvezo in ločitvijo*.

⁴³ Sedaj, v Pismu Galačanom 4:27, želim prebrati te Besede, 4:27 do vključno 31.

Zakaj pisano je: "Razveseli se, nerodovitna, ki ne rodiš; zavriskaj in vzdikni, katera nisi v porodnih bolečinah; zakaj veliko otrok ima zapuščena, več kot tista, ki ima moža."

Mi pa, bratje, smo kakor Izak otroci obljuje.

Toda kakor je takrat tisti, ki je bil rojen po mesu, preganjal tistega, ki je bil rojen po Duhu, tako je tudi zdaj.

Toda kaj pravi pismo? "Izženi sužnjo in njenega sina; kajti sin sužnje nikakor ne bo dedič s sinom svobodne.

Zato, bratje, nismo otroci sužnje, ampak otroci svobodne."

⁴⁴ Naj Gospod doda Svoje blagoslove branju Njegove Besede. Sedaj, verjamem, da se zdi to besedilo zelo čudno, nenavadno. Toda včasih najdemo Boga tudi v čudnih, nenavadnih urah, nenavadnih poteh, nenavadnih stvareh, kajti Bog je nenavaden. In tisti, ki mu resnično služijo iz srca, mu služijo na nenavaden način, s stališča stvari ali poti tega sveta. Naslov teme je: *Luščina ni dedič skupaj s Semenom*.

⁴⁵ Pavel tu govori o dejanskem semenu, o dveh Abrahamovih sinovih. Pavel se z veseljem istoveti s položajem rojenega iz svobodne žene.

⁴⁶ Sedaj, vemo, da je imel Abraham dva sinova z dvema različnima ženskama. Bog mu je dal obljubo po Sari, bolje rečeno skozi Saro, da bo rojen Sin in da bo po tem Sinu svet blagoslovljen. Vsi narodi bodo blagoslovljeni po tem Sinu. In na splošno se verjame, še posebno med Judi, da je bil to Izak, toda ni bil. Ta obljubljeni Abrahamov Sin je Jezus in On je Abrahamu obljubljeno Kraljevsko Seme. Toda, Abraham je imel dva sinova ...

⁴⁷ Enega po Hagari, ki je bila služkinja njegove žene; ljubka, čedna egipčanska služkinja, ki jo je Abraham zanjo vzel v Egiptu, da bi bila njena ... služkinja njegove žene. In Sara, misleč, da Bog ne bo zmožen zvesto spolniti svoje obljube v celoti, je rekla Abrahamu, naj vzame Hagaro, njeno služkinjo in se poroči z njo (mnogoženstvo je bilo v tistih časih zakonito) in naj rodi

otroka; in da je Bog načrtoval na tak način, da bo ona imela otroka le skozi Hagaro. Toda izvemo, da ni bilo tako.

⁴⁸ Sedaj, prav tako tudi vemo, da je Bog popoln v *trojkah*. Sedaj, Bog je “popoln” v *trojki*. “Milost” je *pet*. *Sedem* je “dovršenost,” kot svet.

Bog je popoln v Očetu, Sinu, Svetem Duhu. To je popolnost Božanstva. Vse je en Bog, v treh manifestacijah, treh atributov ene službe oziroma treh služb v enem Božanstvu.

⁴⁹ Sedaj, prav tako je tri v popolnosti korakov milosti dane Cerkvi; opravičenje, posvečenje, krst s Svetim Duhom. To sestavlja Novorojstvo, tako kot je s tem tipizirano tudi naravno rojstvo. Ko žena rojeva otroka, pride najprej voda, kri in nato življenje.

Biblija pravi v prvem Janezovem pismu 5:7, oziroma mislim da je 7:5, kjer pravi: “Zakaj trije so, ki pričujejo v Nebesih: Oče, Beseda,” ki je bila Sin “in Sveti Duh; ti trije so Eden. Trije so, ki pričujejo na zemlji:” Beseda, “voda, kri in Duh. Voda, kri in Duh; ti trije se *skladajo* v eno.”

⁵⁰ Sedaj, Oče, Sin in Sveti Duh so Eden. Ne morete imeti Očeta, ne da bi imeli Sina; ne morete imeti Sina, ne da bi imeli Svetega Duha. Toda lahko ste opravičeni, ne da bi bili posvečeni; lahko ste posvečeni, ne da bi bili napolnjeni s Svetim Duhom. To smo dokazali z zakonitostmi narave.

⁵¹ Sedaj, mnogi med vami, morda se vam zdim nenavaden. In jaz – jaz sem brez izobrazbe; prepričan sem, da ste to že uvideli. Toda učim v tipih, enako kot naravno tipizira duhovno.

⁵² Vidimo, da so trije v popolnosti. Bog je popoln v *trojkah*. In sicer v popolnosti Abrahamovega semena so bili Izmael, Izak, Jezus. Izmael je prišel iz sužnje, Izak je prišel iz svobodne žene in oba skozi spolni odnos; toda Kristus Jezus je prišel iz device, brez spolnega odnosa.

⁵³ V tem primeru je to “Seme,” eno, eno Seme; ne semena, temveč eno Seme. Druga dva nista bila Abrahamovo seme, kajti Abrahamovo “Seme,” o katerem je govoril Bog, je bilo njegovo Seme vere, ne njegovo naravno seme. Saj se je po Sarini smrti Abraham poročil s še eno ženo in imel poleg hčera še sedem sinov. Torej ne gre za Abrahamova semena, temveč je bilo to Abrahamovo “Seme,” eno. In to je bilo Abrahamovo Seme vere, ki je kazalo na Kraljevsko Seme, ki je moralo priti po Abrahamovi veri; ne po Abrahamovem naravnem življenju, pač pa po Abrahamovem duhovnem življenju; vzel je vse kar je v nasprotju z Božjo Besedo kot da tega ni in je

kljub temu veroval Bogu, proti upanju, veroval v upanju. To je pravo Seme, o katerem govorimo.

⁵⁴ Zdaj imamo pred očmi sliko. O! Seme je vzkliklo, seme obljube, vzkliklo je v rahlem dvomu, v dvomu v originalno obljubo. Glejte, kako počasi vzklije, z dvomom v originalno obljubo. Bog je obljubil Abrahamu, da bo dobil tega otroka skozi Saro. Toda sedaj pazite, prvo Abrahamovo seme s sužnjo je prišlo skozi Sarin dvom, da se to lahko zgodi, kajti bila je stara in je že prešla rodno dobo.

⁵⁵ Sedaj, na enak način začne nastajati cerkev. Na ta način se vedno začne. Vi začnete pri dnu. Ne začnete pri vrhu. Človek, ki se poskuša povzpeti po lestvi, ki poskuša začeti najprej na vrhu, si bo zlomil vrat. Začeti morate pri dnu in postopoma nadaljevati.

In tu vidimo začetek manifestacije Božje obljube skozi rahel dvom v Božji načrt, skozi vneseno motnjo v Božji načrt.

⁵⁶ Na enak način se je začel greh v Edenskem vrtu. Tako je prišla smrt skozi greh, ko je bila ena Božja Beseda napačno razložena, oziroma se je vanjo podvomilo. V niti eno Božjo Besedo ne smete podvomiti ali jo napačno postaviti, to je TAKO GOVORI GOSPOD, kajti naj bo vsaka Beseda resnična.

⁵⁷ In čeprav ji je bila dana obljuba, je tu Sara (kot ženska je Sara tip cerkve), podvomila v originalen načrt Božje obljubljenе Besede in rekla: "Ti, Abraham, moj mož, vzemi si to lepo služkinjo in živi z njo in ji bodi mož. In Bog bo dal to obljubljenо seme skozi njo, jaz pa bom vzela otroka." Vidite, ko se je zaobšlo en majhen delček, je to spremenilo celoten načrt.

Zato moramo vsako Božjo Besedo vzeti kot TAKO GOVORI GOSPOD. Vsaka Božja Beseda je resnična.

⁵⁸ Tukaj potem seme vzklije v rahlem dvomu v obljubo. Kot je Pavel poskušal razložiti tu v Galačanih, je Izak, kot seme svobodne in obljubljenе žene, rodil naravno obljubljenо seme. In potem nadaljuje, da – da otroci sužnje ne morejo biti dediči skupaj z otroci svobodne žene, ker so dveh različnih kategorij.

⁵⁹ In to je resnica. Neverniki ne morejo biti dediči skupaj z verniki. Nikakor ne. Tu je težava danes. Ne morete prisiliti denominacijskega piščanca, da veruje kot orel. Tega enostavno ne morete storiti. Od tu izhajajo vse težave. Verovati morate v vsako Božjo Besedo. Vi le ... Vi niste sodediči. Niti se ne

boste – se ne boste pridružili temu; ne morete se. Morate biti ali orel ali piščanec.

⁶⁰ Ne more biti dedič z Izmaelom, semenom sužnje ... zaradi dvoma. Sara je podvomila v Božjo Besedo, da Jo bo Bog zmogel izpolniti. Glejte Abrahama! Vidite, kakšne temelje polagam za nedeljo zjutraj. Abraham v to ni dvomil. Sara je dvomila; ona je bila tista. Ni bil Adam, ki je dvomil; Eva je bila tista, ki je dvomila. Torej, ko se bomo tega lotili v nedeljo zjutraj, bomo o njih izvedeli še več.

⁶¹ Prav tako ne more biti duhovni ... naravni biti sodedič z duhovnim. Tako kot ne morejo Izmaelovi otroci biti dediči z Izakovimi otroci in tako kot ne more meseni biti dedič skupaj z duhovnim.

⁶² Naravna cerkev, duhovna Cerkev. Je naravna cerkev, ki jo tipizirajo te žene in je tudi duhovna Cerkev. Torej, naravna cerkev in duhovna Cerkev ne moreta biti dediča skupaj. Sta dve različni, ločeni obdobji; dve različni, ločeni vrsti ljudi; pod dvema različnima, ločenima zavezama.

⁶³ Zato je Vzetje nekaj čisto drugega in bo samo za Abrahamovo kraljevsko Seme. Ne more priti po naravnem, mesenem cerkvenem semenu. Moralo bo biti kraljevsko Seme Božje Besede po Abrahamu, kraljevsko Seme. Zato mora biti najprej Vzetje.

Kajti, zapomnite si: “Mi, ki še živimo in bomo ostali, nikakor ne bomo prehiteli zaspalih. Kajti oglasila se bo Božja trobenta, najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu. Mi, ki še živimo in bomo ostali, bomo skupaj z njimi odneseni in se srečali z Gospodom v zraku.” Glejte in zapisano je še: “Drugi mrtvi pa niso oživel, dokler se ni dopolnilo tisoč let.”

⁶⁴ Potemtakem ne bodo skupaj dediči. Ne bodo skupaj v Vzetju. Vsekakor obstajata naravna cerkev in duhovna Cerkev; mesena cerkev, duhovna Cerkev. Torej, vidite, tu ni ...

⁶⁵ Ni Sodbe za kraljevsko, duhovno, predestinirano Abrahamovo Seme, kajti predestinirani so za Večno Življenje. Sprejeli so od Boga priskrbljeno Žrtev in ta Žrtev je bila Kristus, Beseda.

“Zdaj ni torej nobene obsodbe.” Evangelij po Janezu 5:24, če želite biblijsko vrstico. “Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu,” Pismo Rimljanom 8:1: “ki ne hodijo po mesu, ampak po Duhu,” Pismo Rimljanom 5:24: “Tisti, ki mojo Besedo *poslušajo*,” beseda tu pomeni, “ki razume.” Vsak pijanec ali kdo drug Jo lahko sliši in odide stran. “Toda tisti, ki

poslušaj Mojo Besedo, razume Mojo Besedo in veruje Njemu, ki Me je poslal, ima večno Življenje in ne bo prišel na Sodbo, ampak je že prešel iz smrti v Življenje.” Tako je.

Tisti, ki razume to veliko skrivnost razodetega Boga, kako je Bog v Kristusu spravil samega Sebe s svetom, kako sta On in Oče Eno; veliko skrivnost izpolnitve pojavljanja Boga, manifestiranega v dobi človeških bitij in v liniji človeških bitij in v družbi človeških bitij, da je manifestiral Svojo Besedo v dnevu sončnega vzhoda na vzhodu in enako ko sonce zahaja na zahodu, da samega Sebe manifestira v Cerkvi Neveste, manifestirani Besedi. Vidite? To bo ... “Tisti, ki razume,” to pomeni, da ve, da mu je bilo razodeto od Njega, “ki Me je poslal, ima večno Življenje in ne bo prišel na Sodbo, ampak je že prešel iz smrti v Življenje.”

⁶⁶ Naravno seme je bilo le nosilec duhovnega, Semena. Enako kot steblo, klas in luščina. O tem smo že govorili v nekem drugem Sporočilu, pa bi ga rad na kratko obnovil oziroma se za trenutek ponovno vrnil na to.

⁶⁷ Sedaj, obstajajo tri stopnje rasti semena, ki nam kažejo pravo sliko, tri stopnje rasti naravnega semena na zemlji. Ko je seme posejano, požene steblo, iz njega majhne listne poganjke, potem klas, nato na njem cvetni prah in potem luščine in nato ponovno seme.

⁶⁸ Glejte te stopnje, te popolne prisposode, kako se vsi tipi natanko ujemajo, saj je Bog stvarnik vse narave. Zato narava ne more izneveriti, kot tudi Bog ne more izneveriti, kajti On je bil Tisti, ki jo je ustvaril na tak način, da bi mi lahko opazovali in razumeli.

⁶⁹ Glejte Hagaro, steblo, ki je bilo prvo kar je pognalo iz kalečega Semena. Nič ni bilo podobno Semenu. To je bilo steblo, kajti bila je sužnja, nikakor ne v obljudi; nič ni imelo skupnega z Besedo, bilo je le prenašalec Semena.

⁷⁰ Glejte Saro, klas s cvetnim prahom iz katere je izšel Judovski narod. Iz Sare je prišel Izak; iz Izaka je prišel Jakob; iz Jakoba so prišli očaki in iz očakov je prišel narod.

⁷¹ Marija, vera device je prinesla pravo, duhovno Seme Besede, ki je postalo telo. Vidite?

Tri žene, skozi tri žene je prišlo to Seme. Ena izmed njih je bila pravzaprav prešuštnica, zaradi poligamije; druga je bila svobodna žena; tretja pa sploh ni imela spolnega odnosa, temveč je po veri zaupala Božji

Besedi. Hagara, Sara, pri Sari in Hagari je šlo za spolni odnos; Marija pa je bila devica in spočela je z močjo obljubljene Božje Besede. Tako je.

⁷² Steblo, Hagara (dve ženi) sta dvomili v obljubo in glejte, kaj se je iz tega rodilo. Hagara, druga Abrahamova žena, ki pa ni bila nič drugega kot le priležnica, je rodila človeka, toda kakšne vrste človek je bil? Biblija pravi, da je bil "divji človek." Živel je od svojega loka in nihče ga ni mogel premagati. Bil je neukrotljiv, nespreobrnjiv, nepoboljšljiv. Ni ga bilo mogoče obvladati. Bil je divji človek, ker je bil v nasprotju z Božjo Besedo.

In vse kar je v nasprotju; vsak pridigar, vsak laik, vsaka cerkev, ki je v nasprotju z Božjo Besedo, bo rodilo divjo, prešuštniško skupino posvetnega Hollywooda in ta ne more ostati z neprešuštniško Besedo, saj sploh ni vključena v obljubo. Nikakor.

⁷³ Sara, prava žena obljube, klas, je rodila blagega človeka. Za razliko, je iz nje izšel obljubljeni narod, ki je služil Bogu. [Prazno mesto na traku - op. ur.]

Toda, Marija, pa sploh brez spolnega odnosa, je verjela obljubljeni Besedi; ko je bila še devica, ko še ni "spoznala" nobenega moža. Angel Gospodov jo je obiskal in ji rekel: "Pozdravljena Marija, blagoslovljena si med ženami, kajti Bog je s teboj."

⁷⁴ In ona je rekla: "Kako se bo to zgodilo?" On ... Ona je rekla.

⁷⁵ Angel je rekel: "Sveti Duh te bo obsenčil."

⁷⁶ Še nikoli v zgodovini se ni zgodilo kaj takega, toda Marija je verovala Bogu. In rekla je: "Glej, Gospodova služabnica sem." Verovala je Besedi.

Kako ga bo imela? Vedela je, da je Hagara z Abrahamom dobila otroka po spolni želji in da je Sara z Abrahamom dobila otroka po spolni želji, otroke obljube; sužnja in svobodna. Toda, tu ji je bilo rečeno, naj veruje. To je nadaljevanje vere, ki je bila v Abrahamu, ki je veroval v nemogoče: "Če je Bog tako rekel, potem tako tudi bo."

⁷⁷ Verovala je Bogu, nikoli ni dvomila. Rekla je: "Glej, Gospodova služabnica sem. Ne glede na to, koliko kritike tega sveta bom morala prenašati, zgodi se mi po Tvoji Besedi." Tam je vzkliklo pravo Seme.

⁷⁸ Sara tega ni mogla, ker je šlo za spolni odnos. Tako je. Prav tako kot ni mogla Sara, ker je šlo za spolni odnos.

Tako kot tega ne zmore cerkev pod verskimi ločinami! Potrebna je deviška vera v Božjo Besedo, da se izpolni obljuba, da pridejo otroci. Verske ločine ne bodo nikoli rodile ponovno rojene Cerkve. Ne morejo. Rodile bodo

nek nadomestek. Rodile bodo nekaj, kar Jo kopira, nekaj, kar Ji poskuša biti podobno.

Toda, prava nanovorojena Božja Cerkev veruje Božji Besedi, kljub nasprotovanju, ne glede na to kakšno je, saj je neprešuštniška. Te stvari pridejo po Božji obljudi.

⁷⁹ Marija, tista prava, je rekla ... brez spolnega odnosa, je rekla: "Zgodi se mi po Tvoji Besedi. Glej, Tvoja služabnica sem!"

In rodila je. Kaj je rodila? Ne divjega moža, ne narod. Pač pa je rodila Besedo, Boga Samega, manifestiranega v telesu; amen, pravo Božje Seme, ki je manifestiralo vsako obljudo, ki jo je Bog dal v Bibliji; brez Njega, noben človek ne more živeti brez Njega.

⁸⁰ Bila je pravo seme, bila je za cve... bila je luščina, ki je prinesla Zrno. Sedaj, drugi dve sta bili le nosilki Življenja, kot pri naravnem semenu. Marija ... Spomnite se, rekel sem ostali dve ... Marija, ne delajte iz nje Boga, kot to poskušajo nekateri ljudje. Ona ni bila bog. Nikakor ne. Bila je le nosilka Semena, tako kot ostali dve; toda, tako kot vera v Besedo, je že bližje pravi podobi.

⁸¹ Tako kot zori kuruza ali pšenica. Na dan pride steblo, nato pride cvetni prah, potem pride luščina. Toda, ko že mislite ... ta luščina, če ne pogledate natančno, je videti prav taka kot pravo pšenično zrno. Toda ko se odpre, je znotraj pravo pšenično zrno. Prav tako je le nosilka.

⁸² Torej, vidite, Marija, ne s spolnim odnosom, temveč po veri; čisto podobna Temu. Marija ni bila Seme. Marija je bila nosilka Semena.

On je bil pristno Seme vere, kajti Božja Beseda pride po veri, kakršno je On dal Abrahamu. In samo vera lahko proizvede tisto, kar je Bog rekel, da bo storil; vera v Njegovo Besedo.

⁸³ Pogledjte, kako je bila Marija, kot luščina, podobna pravi Stvari. Luščina objema seme v sebi in ga ščiti in ga hrani dokler ni samostojno, dozorelo. Enako je ta tretja cerkvena (binkoštna) doba zorela, držala je to Zrno dokler ni prišel čas, da odpre luščino. Marija je bila kot Kristusova mati le inkubator.

On ni bil Marijine krvi, On ni bil judovske krvi, On ni bil poganske krvi. On je bil Božja Kri. Bog je ustvaril to Kri. Ni mogla biti po spolnem odnosu. On ni bil niti Jud niti pogan.

⁸⁴ Dojenček ne nastane niti iz delčka materine krvi. Kri pride od očeta. Vemo, da je hemoglobin v moškem.

Kot pri piščancu, kokoš lahko znese jajce, toda če ni bila s samcem, s petelinom, se iz njega ne bo nikoli nič izvalilo. Ni oplojeno, pa čeprav je videti natanko tako kot pravo oplojeno jajce. Zunanja podoba je enaka, toda v sebi nima življenja.

⁸⁵ Enako je z ljudmi, ki izpovedujejo vero v Kristusa. Mnogi med njimi izgledajo kot Kristjani, poskušajo se obnašati kot Kristjani, toda v sebi morate imeti Kristusa, ki je manifestirana Beseda, sicer ne bo nikoli dozorelo v pravega, v Biblijo verujočega Kristjana. Vedno bo nekaj denominacijskega. Ne more živeti, ker nima Življenja v sebi, da bi živel.

Iz jajca se ne more nič izvaliti, zgnije prav tam v gnezdu, če ni bilo v stiku s samcem.

⁸⁶ Prav tako kot cerkveni člani. Lahko jih "ujčkate" in kličete, postavite za diakone in vse drugo, toda oni bodo ... imeli boste gnezdo polno gnilih jajc, če se niso združili z Možem. Tako je.

⁸⁷ Nosilec, luščina ga je hranila. Tako je. Potem mora seme zapustiti luščino oziroma luščina mora zapustiti seme, da bi seme prišlo v prisotnost sonca, da bi lahko dozorelo. Vse vidimo v tipu.

⁸⁸ Vidite kako zelo podobna postane cerkev teh zadnjih dni samemu Semenu. Poglejte kako se je ta Binkoštna denominacija, ki se je dvignila v zadnjih dneh, o čemer bomo govorili malo kasneje, glejte, kako zelo so se približali, da so videti točno tako kot Seme.

Ko zraste luščina iz pšeničnega zrna ... oziroma iz pšeničnega stebela, po opraitvi s pelodom v drugi fazi, se je razvila tretja faza, ki je-je-je luščina. In kako je to ... In če niste zares natančen opazovalec, ne boste mogli nikoli ugotoviti, ali je znotraj pravo pšenično zrno. Ko se pojavi to prvo zrnce, je videti kot zrno, če pa ga odprete, boste odkrili, da notri sploh ni zrna. Samo luščina je, nosilec zrna. Sedaj, iz tega se razvije zrno. Toda zapomnite si, za luščino ne pride nič drugega.

Zapomnite si, za Marijo ni bilo obljubljen nobeno Seme več po ženi. In nobene denominacije ni bilo obljubljene po binkoštnikih. Samo še vzetje je in Nevesta izide iz tega, Seme, ponovno manifestirana Beseda.

⁸⁹ Pazite, kako podobno izgleda. Matej je rekel, Sveti Matej 24:24 je rekel, da: "V poslednjih dneh bosta dva duha," cerkveni duh cerkvenih ljudi in Nevestin Duh Nevestinih ljudi, "ki si bosta tako zelo podobna, da bi lahko zavedlo tudi Izvoljene, če bi bilo mogoče." Tako sta si podobna.

⁹⁰ Glejte, kako je prišlo skozi steblo. Sedaj pazite, nekaj bomo pojasnili skozi tip.

Luter je bil v svoji cerkveni dobi v istem Duhu, ko se je rojevalo Seme Neveste. Zgolj eno malo zrnce Semena, na katerem je Luter stal; to je bilo opravičenje po veri. Bil je pravi tip Hagare, stebła.

Pazite, Wesley je bil tip Sare, filadelfijske ... dobe ljubezni, ki je prinesla klas. V Wesleyevi dobi je bilo več misijonarjev kot v katerikoli drugi dobi do sedaj. Velika misijonarska doba v času Johna Wesleya.

⁹¹ Toda binkošti predstavljajo Marijo. Marija, zadnja stopnja Tega, ni bila Seme. Pa vendar je bilo Življenje Semena v njej, toda ni še dozorelo. Počutim se zelo v duhu. Ni še dozorelo. Bilo je tam, toda še ni dozorelo.

Tako je tudi z našo binkoštno dobo v kateri živimo! Iziti mora Božja Beseda, nenedominacijska, ki je izven področja te denominacije.

⁹² Luter se je približal luščini s svojo prvo besedo: "Pravični bo živel po veri." Wesley je imel dve besedi: "posvečenje," drugo neizpodbitno delo milosti. Binkošti so imele tretjo besedo: "obnova duhovnih darov." Toda iziti mora celotno Seme! Vidite kako so se denominirali okoli ene besede in druge besede in naslednje besede?

Toda mora biti Nekaj, kar se ne more denominirati; to je celota Življenja tam notri, ki mora ponovno proizvesti Samega Sebe v Nevesti. Po tem ne more biti nobenih cerkvenih dob več. Na koncu smo, bratje in sestre. Tu smo. Prispeli smo. Hvala Bogu! Amen. Sedaj vidimo, da so te stvari resnične kot le morejo biti.

⁹³ Vidimo tudi, če je bila ona klas, oziroma ... če je bil Wesley klas, so bili potem binkošti luščina, ki je naslednja stopnja v razvoju Zrna. Toda, brat, sestra, steblo ni Zrno, niti klas ni Zrno, niti luščina ni Zrno, čeprav bolj ko je zreła, bolj je podobna Zrnu.

⁹⁴ Steblo ni videti kot zrno. Kaj se razvije potem? Cvet, majhen popek. Je že bolj podoben zrnu, kot pa list. Kaj se razvije potem? Luščina. Nosi zrno, hrani zrno.

⁹⁵ Ozrimo se nazaj na obljubo, ki jo je Bog dal Abrahamu, iz "tvojega Semena," duhovno rečeno. Vsi to vemo. Govoril je o Kristusu, ne o Izaku. Po Semenu njegove vere.

⁹⁶ Pazite, prvi je bil po sužnji in ni bil niti malo podoben obljudi. Bogu ni potrebno zaradi nikogar vzeti nazaj Svoje Besede. Bog je rekel na kakšen

način bo prišlo in tako bo tudi prišlo. Toda Sara, ki predstavlja cerkev, tip cerkve, je razmišljala, zato je rekla: “Mislim, da je to malo preveč nenavadno. Jaz kar ne morem verjeti tega, zato pojdi k Hagari in si jo vzemi za ženo.” Ali vidite, to steblo sploh ni izgledalo kot obljuba.

Toda, ko je nastopila Sara, sedaj, to je bilo videti kar dobro. Veliko bolj je podobno obljubi, toda še vedno ni bila prava obljuba. Kajti Izrael je v Izaku zgrešil in zanikal pravo Seme, ko je le To prišlo. Aleluja! (Ne vznemirjajte se, ne bežite. To vas ne bo prizadelo.) Zavrnili so Seme, Ga križali in Ga obesili na križ!

⁹⁷ Kot je Pavel rekel: “Ali ni seme svobodne ... oziroma sužnje preganjalo Seme svobodne?”

Tako tudi denominacijsko seme preganja pravo Zrno. Vedno je bilo tako. Ne bosta dediča skupaj. Nista povezana. Sta od dveh povsem različnih obljub, iz dveh različnih časov, od dveh različnih oseb. Popolnoma. Eno je Nevesta drugo pa je cerkev. Med njima sploh ni primerjave.

⁹⁸ Toda, oni še vedno niso obljubljeno Seme, ki mora priti. Ni bila Sara, niti ni bila ... In niti ni bila Hagara, niti Sara ni bila, oziroma – oziroma niti Marija, ni bila Seme.

Marija ni bila Seme. Bila je nosilka Semena, toda hranila ga je, rodila iz svoje maternice. Prav tako kot luščina, ki rodi iz svoje maternice pravo Seme, toda luščina ni Seme. Je le ... Podobna je Semenu. Ovita je okoli Semena.

Prej na steblo, življenje je razpršeno po vsem steblo. In ko pride do klasa, je že zbrano bližje. Ko pa pride do luščine, je že kot seme, po obliki je že skoraj kot seme.

Jezus nam je povedal, kaj bo v poslednjem dnevu: “... bosta tako zelo podobna, da bi zavedlo celo Izvoljene, če bi bilo mogoče.” Toda po tem iz tega pride Seme. In luščina, Življenje zapusti luščino. In luščina je nosilec, točno to kar so bile naše denominacije, nosilec; Luter, Wesley, binškoštniki. In sedaj je čas, da izide Seme. Pazite, pazite le ...

⁹⁹ Ona ni bila Seme. Marija ni bila. Samo luščina, klas in steblo, nosilci dela Besede, ne vse Besede! Luter je imel opravičenje, Wesley je imel posvečenje, binškoštniki so imeli obnovo duhovnih darov. Ko pa pride Beseda ...

Lahko so proizvedli to, da opravičenje reši človeka. Verjamete to? Seveda. Bilo je nosilec Besede, prav tako kot jaz verjamem, da je steblo del pšenice. Seveda je, toda nosilec je. Ni pa Življenje.

Potem je prišlo posvečenje. Koliko vas verjame v posvečenje? Saj morate, če verjamete Bibliji. Torej to še vedno ni ... Je malo bolj kot ... Še dve besedi več sta.

Toda potem pridejo Binkošti, obnova duhovnih darov. Govorjenje v jezikih so imeli za neizpodbiten dokaz Svetega Duha. Govorjenje v jezikih imajo za neizpodbiten dokaz, ki je prineslo (kaj?) luščino. Toda denominirali so se.

Ko pa pridete do tega, da rečete: "Jaz in moj Oče sva Eno," in te ostale stvari, potem se luščina oddvoji od Tega. Toda resnična, prava Cerkev Neveste bo prinesla celotno Božjo Besedo v Njeni polnini in Njeni moči, kajti On je isti včeraj, danes in za vedno.

Pazite, v Marijini maternici je bilo Seme.

¹⁰⁰ Toda, ko je bilo rojeno, je reklo: "Prišel sem, da izpolnujem voljo Njega, ki Me je poslal. Jaz in Moj Oče sva Eno. Če ne delam Njegovih del, Mi ne verujte." To je bilo Seme. "Kdo od vas Me lahko obsodi nevere? Kar je Biblija obljubila, da bom storil, sem storil. Bog je to potrdil skozi Mene," je rekel. "Kdo Mi sedaj lahko kaj reče?" Vidite?

Toda Seme v Mariji ... luščina je bila podobna Temu, vendar ni bila To. Bilo je še vedno v maternici.

¹⁰¹ Pazite, in tudi v binkoštni dobi. Tekom luteranske dobe, tekom wesleyanske dobe, enako je bilo tekom te binkoštno dobe.

Sedaj, pri odprtju Sedmih Pečatov, Razodetje 10, se bo vsa Beseda ponovno rodila v manifestacijo in bo potrjena z Božjim Duhom v vsej svoji moči, enako kot takrat, ko je bil On tukaj na zemlji. Manifestirana na isti način, z istimi deli kot takrat, ko je bila tukaj na zemlji. Amen! V Hebrejcih 13:8 pravi: "Jezus Kristus je isti včeraj, danes in za vedno."

V Svetem Luki 17:30 je Jezus rekel: "Enako bo v zadnjih dneh, kot je bilo v dneh Sodome, ko bo Sin človekov ponovno razodeval samega Sebe."

¹⁰² Svet je v stanju Sodome. Cerkev je šla v Sodomo skupaj z njim, enako kot Lot in njegova žena.

Jaz pa pravim, da je nekje na tem svetu Izbrana Cerkev, ki je potegnjena ven in umaknjena od teh stvari. In manifestacija Boga je pritegnila njeno pozornost. Smo v poslednjih dneh.

¹⁰³ Luščina je dala svojo Moč Semenu. Izšla je iz nje. Bila je dobra luščina, toda odslužila je ob svojem času. Vidite, je Nevesta Besede Ženina Besede!

¹⁰⁴ Naravno seme Abrahama, Izaka in Jakoba in ... Oziroma naravno seme Izmaela, naravno seme Izaka in ostalih, je moralo iti v zemljo, da je lahko izšlo to drugo, da je izšel Jezus.

Tako se mora tudi vse ostalo, semena se morajo posušiti ... mislim luščine se morajo posušiti in pelod se mora posušiti in vse umre, tako da Seme ponovno rodi samo Sebe. Tako je bilo v vsaki dobi.

¹⁰⁵ Denominacije so bile nosilci dela Tega, dela Besede, kajti modrim reformatorjem je bila skrita, oziroma zapečatenata pred njimi, dokler ni prišla doba Orlov. Tako pravi Biblija. Tako je. Kajti, to nam je obljubljen v Malahiji 4. [Malahija 4 je v Slovenskem standardnem prevodu Biblije zajet v Malahiji 3:19-23 - op. prev.] Zares nam je.

“On je to prikrič očem modrih in razumnih.”

¹⁰⁶ Ko smo nedavno šli skozi knjigo Razodetja, vidimo, da je vsak, da so vsi ti trije glasniki teh živali, ki so izšle; vsaka se točno sklada z Lutrom, vsaka se natančno sklada z drugim, kot vol in različne živali v Bibliji. Izšle so v opravičenju, posvečenju, celo pri binkoštnikih. Toda četrta je bila orel, tako je. In skozi to dobo Ga je Bog dvignil. Mora priti skozi to dobo, da bo vse pravilno, tako je, da se izpolni obljuba orla iz Malahije 4.

¹⁰⁷ Jezus ni bil Marijin, prišel pa je skozi Marijo, tako kot Življenje skozi luščino.

¹⁰⁸ Mnogi med vami, dragi katoliški bratje in sestre, ki ste tu tega večera, morda mislite, da je bila Marija “Božja mati,” kot sami pravite, da je bila. Kako bi lahko bila mati Boga, če pa Bog nima ne začetka ne konca? Vidite? Kdo je bil potem Oče Boga, če je bila ona mati? Vidite?

On je bil njen stvarnik, ni bila ona Njegov stvarnik. On je ustvaril samega Sebe v Marijini maternici, ni bil njena lastna stvaritev. On je ustvaril samega Sebe. Ni bil On iz nje, je pa ona bila iz Njega. Tako je. Biblija nas uči, da: “Vse je nastalo po Njem,” vidite “in nič ni nastalo, kar ni nastalo po Njem.” Kako bi lahko On ... kako bi lahko imel mater, ko pa je On Sam bil Bog?

¹⁰⁹ Tukaj sedaj vidimo pravo razodetje pravega tipa. Tri žene so, nosilke naravnega semena, dokler ni dozorelo v Jezusa. Zakaj Izmael to ni mogel biti; ker je bil dejansko, kot bi danes temu rekli, rojen izven zakonske zveze, saj je bil sin sužnje. Potem je prišel Izak, ki je bil že bolj podoben Njemu, Jezusu, toda še vedno ni bil pravi, ker je bil rojen po spolnih odnosih med Saro in

Abrahamom. Toda potem je prišla Marija, ki je prinesla deviško rojenega Jezusa Kristusa. Tako je. Bog, Beseda je postala telo.

¹¹⁰ Glejte, tri žene so bile. Te tri žene tipizirajo cerkve. Žene so vedno tip cerkve. Pomenijo tri denominacijske dobe, nosilke, ki morajo tudi umreti in se posušiti, prav tako kot luščina in ostalo, da dajo prostor Semenu. Seme ne more postati pravo, bolje rečeno, ne more dozoreti, dokler niso luščina, steblo in listi vsi posušeni. Tako je. Iz njih se popolnoma izčrpa Življenje. Amen. To je, vse kar je bilo, plus ...

¹¹¹ Ne more biti drugače! Zdaj je čas Semena oziroma čas Neveste. Luščine so mrtve. Luščine so posušene. Je čas deviške Besede, nedotaknjene. Je čas deviške, zapomnite si, deviške Besede. Če Jo daste v roke denominacije, zagotovo ne bo več devica. Ljudje Jo bodo zlorabili, preden pridete do Nje. Toda Božja Cerkev ni dotaknjena s strani denominacije. Aleluja! Je deviško rojena manifestirana Božja Beseda, Jezus Kristus, isti včeraj, danes in za vedno. Aleluja! Kako, kako čudovito! Ljubim To. Verjamem To. Vem da je To Resnica. Ne bo dotaknjena. Ne bo nobenega denominacijskega zlorabljanja pri deviškem Rojstvu Neveste. Nikakor! Zapovedano ji je od Boga, naj izide iz takih. "Ne dotikajte se njihovih nečistih stvari, da ne postanete mrhovinarji."

¹¹² To me na nekaj spominja. Ko sem se nedavno vračal iz Phoenixa v Tucson, se vračal s srečanja, je Božji Duh pritegnil mojo pozornost na neko stvar. Z ženo sva se med potjo pogovarjala, otroci so spali zadaj v avtu, mračilo se je. Mojo pozornost je pritegnil h kragulju. Malo sem ga gledal in proučeval. On je pravi tip cerkve danes.

¹¹³ Kragulj je kot vemo, izgubil podobnost s svojo prvotno stvaritvijo. Točno tako je. Nekoč je bil podoben orlu, svojemu večjemu bratu. Toda sedaj ne leta več v višave, da bi lovil svojo nebeško mano, ampak se je pomehkužil. Nič več ne leta v višavah. Skače po tleh kot mrhovinar, poseda na telefonskih drogovih, poskakuje medtem ko opreza za mrtvimi zajci. Toda kragulj ni bil ustvarjen za to. Nikakor, ustvarjen je bil, da bi bil podoben orlu.

Enako je s cerkvijo. Ustvarjena je bila podobna orlu. Zavzeti bi morala mesto v Nebeških prostorih. Toda namesto tega se je pomehkužila. Nič več ne leti v neznanu, v modrino neba. Nikakor ne! Odvisna je od modernih načinov, od privzemanja stvari, izobraževanja in teologije v neki denominaciji, ki jo je postavil človek. Išče mrtve, že na pol strohnele zajce, ki

jih je imel že nekdo prej. Tako je. Sedaj poskakuje po tleh, ali vidite. Tako je. Kragulj! Vidite, v tem je razlika.

Orel se ni spremenil niti za malo. Orel ostane orel.

¹¹⁴ Kragulj ne poleti več v višine, da bi si tam ujel svežo mano temveč je odvisen od tega, kar dobi že mrtvo. Kragulj se je komaj kdaj ... spustil na zemljo ... Toda glejte starega kragulja danes. Ko se vozite po cesti, vidite telefonske žice polne kraguljev. Samo gleda, če lahko najde kaj ubitega, nekaj gnilega. Postal je tak, da nima več dovolj močnih kril za letenje. On je ... Prvo kar se zgodi; ostal bo za vedno na tleh, prizemljen, ker se je pomehkužil. Ne uporablja več svoje moči, ki mu jo je dal Bog.

¹¹⁵ Njegova posebna lastnost je bila jadрати visoko na nebu in gledati dol. Toda zdaj je on spodaj in ne more niti pogledati več gor. Misli samo na mrtve zajce, samo na nekaj, kar lahko najde na cesti, kakšnega skunka, oposuma ali nekaj, kar je nekdo povozil. On ni orel, je pa nekaj podobnega.

Tako kot cerkev, ki je odvisna od svoje hrane izobraževanja in podobnega, mrtve hrane, ki je umrla že pred leti, prišla skozi Lutra, Wesleya in binkoštnike ter šla naprej. To je jedel. Gleda nazaj na neko veroizpoved, ki jo je napravil človek, namesto da bi letal v Nebeških višavah Besede, kjer: "... je vse mogoče tistim, ki verujejo."

¹¹⁶ On prevzema navade kanje. Tiste mrtve stvari so ostale za mrhovinarje, za svet. Izobraževanje in podobne stvari so ostale za svet, ne za Cerkev. Tako pomehkužen je, da ne more ... Nič več ni krepak. Nič več ne more poleteti v ostre Nebeške višave, kjer: "... je vse mogoče tistim, ki verujejo."

Zaustavi se in reče: "Dobro, doktor *ta in ta* je rekel ... Moja denominacija Tega ne verjame tako." O, ti sprevržen kragulj, ki se bojiš prodreti do Božjih objub!

Pravite: "Torej, dnevi čudežev so minili."

¹¹⁷ Pomehkuženi ste. Bojite se razprostrti krila in poleteti tja. Ste se že preveč pomehkužili, da bi prišli na molitveno srečanje? Ste že prišli tako daleč, da se bojite ostati pri oltarju več kot deset minut?

¹¹⁸ Poskakuje kot mrhovinar, žre mrhovino na tleh! Tako je. Preveč je že pomehkužen, da bi še lahko zavzel ostra onostranstva. Skače kot mrhovinar in je mrhovinarsko hrano. Tak je on! To je res. Dokler ni videti že kot mrhovinar. Deluje kot mrhovinar. Nič kragulja ni ostalo v njem. Bolj je mrhovinar kot pa kragulj. Kragulj naj bi jadral, ne pa posedal po telefonskih

drogovih in oprezal za mrtvimi zajci. Potem pa se spusti dol in poskakuje gor in dol po cesti kot mrhovinar. Vidite?

¹¹⁹ Prav tako je s cerkvijo danes. "Saj nima smisla poleteti tja Gor in jadrati, če pa lahko dobim zajce tukaj?" Toda mrtvi so. Gnili so. Pokvarjeni. Nekaj časa so bili v redu, kot je bila tudi doktrina luterancev, Wesleya in binkoštnikov. Zakaj jeste kot mrhovinar? Izraelovim otrokom je vsako noč, ko so potovali, iz neba padla nova mana. Kar je ostalo, se je pokvarilo. Včasih smo temu na deželi rekli "črve ima v sebi." V današnjem času je vse preveč črvihih izkušenj. Naše religije so vse preveč odvisne od tega, kar je nekdo drug rekel ... kar je nekdo drug rekel in od tega: "Obljuba je za nek drug čas."

¹²⁰ Pred kratkim je prišel k meni domov nek človek, baptistični pridigar in mi rekel: "Veš," je rekel, "rad bi te le v nečem popravil."

Rekel sem: "V čem?"

Rekel je: "Ti poskušaš učiti Apostolsko doktrino v tej dobi." Rekel je: "Apostolska doba je minila."

¹²¹ Rekel sem: "Kdaj?" Vidite? "Jaz ti bom povedal, kdaj se je začela, ti pa mi povej, kdaj se je končala." Vprašal sem ga: "Ali verjameš Besedi?"

On je rekel: "Verjamem."

¹²² Rekel sem: "Dobro. Sedaj, verjameš, da se je apostolska doba začela na Binkoštni dan?"

On je rekel: "Verjamem."

¹²³ Rekel sem: "Potem je govornik, apostol Peter, spregovoril te besede."

In spomnite se, da je Jezus rekel: "Kdorkoli bo od Tega odvezel eno Besedo, ali Temu dodal eno besedo, bo njegov delež odvzet iz Knjige Življenja." To je pridigar ali nekdo, čigar ime je zapisano v Knjigi.

Nadaljeval sem: "Peter je rekel: 'Pokesajte se! In naj se krsti vsakdo izmed vas v Ime Jezusa Kristusa za odpuščanje grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. Zakaj obljuba velja vam in vašim otrokom in vsem, ki so še daleč, in kolikor jih bo poklical Gospod, naš Bog.' Kdaj naj bi torej minila? Saj še vedno velja."

To je skupina kraguljev, ki so se spremenili v kanje in zdaj poskakujejo po nekem mrtvem truplu, ki ga je za njih ubila neka prejšnja doba. Res je. Ni več sveža mana iz Nebes. Nočejo Je. Nimajo ... Ne morejo imeti molitvenega

srečanja. Že od samega začetka niso orli. Pomehkuženi, niso krepki, samo poskakujejo naokoli.

¹²⁴ Takšna je tudi naša moderna denominacija, odvisna od izobraževanja v neki od človeka izmišljeni teologiji, ki z razlaganjem odvzema vse te Stvari. Oni pa to sprejemajo. Nočejo sprejeti Besede, ki pravi: "Jezus Kristus je isti včeraj, danes in za vedno." Nočejo sprejeti Malahije 4. In on ni hotel sprejeti vseh ostalih obljub za ta dan in rekel sem, kot je cerkvena doba ... kot je prerok rekel: "Luč bo v večernem času." Ne sprejmejo Tega. Hočejo poskakovati okoli nečesa, kar je neka binkoštna organizacija ubila sto let nazaj in jesti napol gnilo mano. Res je. Ni dobra.

¹²⁵ Glejte, cerkev je tako mesena, hrani se s posvetno mrhovino, z mrtvimi stvarmi sveta, prav tako kot to dela mrhovinar. Cerkvena politika. Ne pustijo Svetemu Duhu, da pošlje človeka v cerkev; morajo imeti politiko in preverjajo, ali ga bo denominacija sprejela ali ne. Tako je. Taki so kot svet. Oblačijo se kot svet. Izgledajo kot svet. Obnašajo se kot svet. Mrhovinarji so kot svet. Leni so, pomehkuženi, polni kompromisov. Tako je to.

Ali ste že kdaj videli orla, da sklepa kompromise? Nikoli! V njem ni kompromisarstva. Niti ga ni v pravem Kristjanu. Ni pomehkužen. Lovil bo, dokler Je ne najde. Amen. Da. Našel bo svoje Meso. Želi svojo svežo Mano. Spustil se bo in kopal, dokler Je ne najde. Letel bo višje in višje. Če Je ni v tej dolini, se bo dvignil malo višje. Višje ko greste, več lahko vidite. Čas je torej, da orli tega dne polete višje in se zakopljejo v Božje obljube, ne pa da živijo od hrane mrhovinarjev, ki je bila ubita že pred mnogimi leti. Pojdite stran od tega.

¹²⁶ Politika, z volitvami postavljajo na položaj in odstavljajo, govorijo *to, ono* ali *tretje*, Sveti Duh pa v cerkvi sploh nima več pravice delovanja. Nič več molitvenih srečanj, nič več agonije pred Bogom, da izpolni Svojo Besedo! Nič več vere, da je Beseda včeraj, danes in za vedno ista! Padli so na nivo mrhovinarja, ustanovili denominacijo, zapisali svoje ime v cerkveno knjigo, postali leni in pomehkuženi. Zaustavili so se in uživajo ob neke vrste trohneči mrhovini. Morali pa bi biti najmanj kragulj, orlu podoben brat; orlu – preroku, ki je prinesel pravo Besedo in Jo manifestiral.

¹²⁷ Zanaša se na pol gnilo, od človeka izmišljeno teologijo. Kje jo dobi? V nekem od človeka izmišljenem učnem načrtu nedeljske šole. Nek vzgojitelj mu jo je ubil na nekem seminarju v preteklosti, in mu povedal: "Dnevi

čudežev so minili. Nobenega krsta s Svetim Duhom ni. Vse To je neumnost.” Mi želite reči, da bi orel to jedel? Ne bi mogel. Nikakor ne.

¹²⁸ Tudi Kristjan se ne bo hranil s to mrtvo gnusobo starih denominacijskih doktrin in z ostalimi stvarmi. Hočejo svežo Božjo Besedo, obljubo ure. Bog je obljubil zajce v Lutrovih dneh. V dneh drugih ljudi je obljubil druge stvari. Sedaj pa nam je obljubil obilen Obrok, popoln sedemvrstni Jedilnik, saj je vseh Sedem Pečatov odprtih in je vse pripravljeno za Božjo Besedo, za tiste, ki jo lahko sprejmejo! ...?...

¹²⁹ Kragulji skačejo kot kanje. O, joj! Pomislite kako odločilna ura je. Prav tako kot je kragulj že davno izgubil identiteto kragulja, tako je tudi cerkev že davno izgubila identiteto orlovega manjšega ptičjega brata; orlovega, Božjih prerokov.

Nekoč je bil nosilec prave besede, opravičenja. Nato je postal nosilec posvečenja in potem je postal nosilec krsta s Svetim Duhom, obnove darov. Toda, ko ostaja v tem in se neprestano vrača nazaj in poskuša jesti neko mano prejšnjega dne, je že gnila. Ni dobra.

Pravi orel današnjega dne ve, da je to bilo v redu. Toda, mi smo dobili to in še nekaj dodatno, dokler se Jezus Kristus ne manifestira v polnini Svoje moči, kot je obljubil, da se bo zgodilo v tem zadnjem dnevu.

¹³⁰ Ona je sedaj suha luščina. Posušila se je. Božji Duh je šel skozi njo, res je. Ne bo pa, ona ne bo dedič skupaj s potrjeno Besedo Semena. Prav gotovo ne. Ne bo v Vzjetju. Ona bo cerkveni član, morda bo prišla v drugem vstajenju in bo sojena glede na to, kar je slišala.

Če ste nocoj tukaj in če ste samo cerkveni član, kakšna bo vaša sodba, ko bomo tam morali vsi stati in pričati, da ste slišali Resnico? Vidite?

Ona nič več ne leti v modrino, v neznano, v nadnaravno, kjer so Moči in višine in kjer se lahko uresničijo obljube večne Božje Besede, “vse stvari so mogoče tistim, ki verujejo.” Rekla je, da Tega noče verjeti. Umaknila se je nazaj na telefonsko žico in rekla: “Moja denominacija pravi, da so zajci čisto dobri.” Čeprav so črvivi, pa vendar: “Oni so dobri,” vidite. Odvisna je od tega.

¹³¹ Binkošti so kot njena denominacijska mrhovinarska sestra, ki se povsem “ravna po nasvetu brezbožnih.” Seveda, posluša svoje posvetne politične glave, ki jo hranijo s hrano za mrhovinarje, z mrtvimi zajci, z nečem kar je mrtvo že petdeset let. To je stanje Binkoštna cerkve. O, joj!

¹³² Tako kot je Sara poskušala uresničiti obljubo nadnaravnega, s tem ko je sama izbrala Hagaro, prav tako tudi cerkev poskuša proizvesti preporod. Danes naši veliki evangelisti vzklikajo po deželi: "Preporod v današnjem času! Preporod v današnjem času! Vsi, metodisti, baptisti, binškoštniki, združimo se." Kako imate lahko preporod sveže Mane na stari, mrtvi, mrhovinarski ...?... Kako ga lahko imate, preporod v današnjem času?

Preporod bo v tako majhnem obsegu, da sploh ne bodo vedeli, da se je zgodil.

¹³³ Binškoštniki so rekli: "O, velike stvari se bodo zgodile."

Dogajajo se, pa tega ne vedo. Vidite, tako je. Vidite? Res je. "Kjer je sveže Meso, se bodo zbirali orli," to je tako resnično, kot svet stoji. Vidite? Tako pravi. Kaj je sveže Meso? Beseda. On je Beseda, sveže Meso, Kristus! "Kristus v vas," isti včeraj, danes in za vedno. Kako resnično je To!

¹³⁴ Sara je poskušala priti do izpolnitve obljub, vidite, v velikem ... enako kot cerkev danes, "velikem preporodu v današnjem času," (s čim?) s sprevačanjem obljube. Kako boste to storili, če pa Bog ni nikoli blagoslovljal organizacije?

On ni nikoli uporabljal organizacije. Ko je izšlo sporočilo in so se organizirali, je umrla prav tam. Izzivam kateregakoli zgodovinarja, naj mi pokaže, kdaj je ponovno oživila. Umrla je prav tam in obtičala prav tam. Bog pa se je gibal naprej, ven iz te nosilke v naslednjo; iz luteranov naprej v metodiste, iz metodistov naprej v binškoštnike. Sedaj pa se pomika iz binškoštnikov v Seme.

¹³⁵ Zato, ker mora biti Seme. Ne morete premagati narave. Nič drugega ne pride več, kot le Seme. Tako bo Seme ponovno proizvedlo samo Sebe. On je isti včeraj, danes in za vedno; isti Ognjeni Steber, ki prikazuje iste znake, ista Moč, isti Bog, isti čudeži, ista stvar, ki potrjuje Besedo in Biblijo, popolnoma enako. On je isti včeraj, danes in za vedno. On vodi, nočaj. Bog, pomagaj nam, da vidimo To in verjamemo Temu! Seveda!

¹³⁶ Razumete, Sara, cerkev je sama izbrala Hagaro? To ni delovalo, mar ne? Ni. Njena lastnoročno izbrana skupina tudi danes ne bo delovala. Doktorji in doktorji filozofije in doktorji prava ne morejo. Vsi nosilci zgrešijo.

Luter je zgrešil, tako kot Hagara. Kaj je naredila? Hagara je dala svojega sina v naročje drugi ženi (je to res?), da vzgoji njenega otroka. Hagara je to naredila, dala je svojega sina, svojega edinega sina, v naročje druge žene (ne

njegove matere), da ga vzgoji. Isto stvar je naredil Luter, ko je dal svojega sina, opravičenje, v igračkanje denominaciji, točno tako, da ga vzgoji.

¹³⁷ Wesley je zgrešil na enak način kot Sara. Dvomil je v nadnaravno Rojstvo, ki je krst s Svetim Duhom, enako kot je Sara naredila pri hrastu. Ko je bilo Wesleyu predstavljeno nadnaravno, ko je prišla binškoštna doba in je bilo Wesleyu predstavljeno govorjenje v jezikih in vse To, so se smejali in norčevali iz Tega. Vsi vi, Kristusova cerkev, in vi, kakorkoli se že imenujete, in vi baptisti in prezbiterijanci, vsi vi ste povzdignili svoj nos in odšli od Tega. Tako je. Kaj si naredil, Wesley? Prodal si svojega otroka organizaciji, umrl je in se pogubil. Natanko tako je.

¹³⁸ Toda Beseda, prava Beseda, je šla naprej. Ni ostala v tej organizaciji. Pomaknila se je naprej v binškošti in jih vzela nekaj s seboj. To je bil že bolj dozorel Sin, enako kot Seme, ki je prišlo v maternico. In čez nekaj časa je začela rasti hrbtenica, potem pljuča in glava in noge.

In čez nekaj časa pride do stopnje zrelosti, da se lahko rodi. Tako je. Na enak način je dozorevala Cerkev.

¹³⁹ Wesley je dvomil prav tako kot Sara pri drevesu. Rekla je ... Ko je Angel Gospodov, človek, oblečen kot ... Oziroma Angel, Bog, On sam je bil. Elohim, oblečen kot človek, je stal tam s prašno obleko. Povedal je, da je On dal obljubo; potem ko je bila Sara stara devetdeset let, Abraham pa sto.

In Sara se je zasmejala sama pri sebi in rekla: "Kako bi se to lahko zgodilo, če pa z Abrahamom nisva imela ... no, morda že dvajset let nisva imela odnosov kot jih imajo mladi ljudje." Stara je bila že skoraj sto let. Rekla je: "Kako naj še občutim slast z mojim gospodom, ko sem stara, on pa tudi? Njegov studenec življenja je mrtev in moja maternica je posušena. Tudi moje prsi in mlečne žleze so se posušile. Kako bi ga lahko imela?"

¹⁴⁰ Bog je rekel: "Obljubil sem to. Ne glede na vse, on prihaja."

¹⁴¹ Tako je naredil tudi Wesley. "Kako naj sprejmemo njihovo govorjenje v jezikih in božansko ozdravljanje in ostalo. To ni za nas v tem dnevu."

¹⁴² Bog je rekel: "Obljubil sem: 'V poslednjih dneh bom izlil svojega Duha na vse meso.'" Obljubil je, da bo to naredil in pomaknil se je naprej in to naredil, ne glede na vse. In Wesleyeva cerkev je z vsemi svojimi malimi sestrami – klasi, baptisti, prezbiterijanci, Kristusovo cerkvijo, nazarejci, Romarji svetosti, Združenimi brati in ostalimi umrla. Cerkev pa se je pomaknila naprej.

Kaj so naredili binkoštniki? Organizirali so se kot luščina. Storili so isto stvar. Združili so se in zavzeli mesto luščine. To je res.

¹⁴³ Binkošti so bile kot Marija. [Prazno mesto na traku – op. ur.] ... binkoštni praznik, glejte kaj je naredila Marija. Kaj je Marija naredila narobe? Nekoč, na binkoštni praznik se je soočila s skupino dostojanstvenikov, duhovnikov. Ko je njen Sin ... nikjer Ga ni mogla najti. In odšla je nazaj tri dni hoda.

Zapustila Ga je. Tako kot Ga je zapustila moderna cerkev danes, približno trikrat po pet, oziroma petindvajset, približno pred petdesetimi ali petinsedemdesetimi leti.

¹⁴⁴ Zapustila Ga je na binkoštni praznik. Marija je z Jožefom odšla nazaj tri dni hoda in Ga iskala. Iskala Ga je, pa Ga ni mogla najti.

Potem Ga je našla. Kaj je našla? Njega je našla v templju, ko je razpravljala z duhovniki o Božji Besedi. In prav pred temi duhovniki, temi dostojanstveniki, je Marija naredila ključno napako. Storila je točno tisto, česar ne bi smela.

Jo imenujejo “Boginja, mati Božja?” Mati bi morala imeti več modrosti, kot pa njen sin.

In rekla je: “Tvoj oče in jaz sva Te v solzah iskala noč in dan.” Uh! “Tvoj oče in jaz,” zatrjujoč, da rojstvo ni bilo nadnaravno, da je bil Jožef Jezusov oče. Zanikala je nadnaravno rojstvo.

Binkošti so sprejele govorjenje v jezikih. Odrekle pa so se Rojstvu Besede. Prav to so naredile. Vzele bodo samo nekaj Tega, ne pa vsega. Zanikale so Rojstvo Besede, enako kot Marija. Toda pazite, po Tem ne bo več nobenih organizacij.

¹⁴⁵ Pazite, Beseda sama, čeprav šele dvanajst let stara, majcena stvarca v luščini, je rekla: “Kaj ne vesta, da moram biti v poslu mojega Očeta?” Beseda je v tistem trenutku korigirala cerkev.

¹⁴⁶ “Zakaj delaš vse te stvari? Saj veš, da tega ne moreš. Zaprli bomo svoja vrata, ne bomo ti dovolili priti.”

¹⁴⁷ “Ali ne veste, da moram biti v poslu mojega Očeta?” Vidite? Seveda, seveda, v pravem, nadnaravnem!

¹⁴⁸ Ravnikar je navdušeno trdila, da je bil On Jožefov sin, navaden človek. Ali kot so storile binkošti, zatrjevale, da je On le “eden od treh.” Uh! Vem, da to boli, “eden od treh.” Toda, On je bil vse troje v Enem. Binkoštniki pa pravijo: “Oh, da, On je Sin Očeta, Svetega Duha, potem ...” O, joj!

Toda prava, resnična Beseda jasno pravi: “Niso trije. Samo eden je.” [Prazno mesto na traku – op. ur.] Amen. Ali ne poznate Božje Besede? Ne delajte treh, le Enega.

¹⁴⁹ Glejte, po tem nosilcu – luščini, ne bo več nosilcev, mater cerkva, denominacij.

¹⁵⁰ Kajti po luščini ni ničesar več, nič več ne ostane, samo še Zrno. Je tako? Mora biti Zrno. Mora biti iste vrste, kot tisto, ki je šlo v zemljo, Jezus Kristus, isti včeraj, danes in za vedno. Duh je prišel na Nevesto, da dela isto, kar je delal On. Vidite? To je ponovna reprodukcija Zrna.

¹⁵¹ Beseda, čeprav še mlada, je govorila sama zase. “Kaj ne vesta, da moram biti v poslu mojega Očeta?” Huh!

¹⁵² V tem je skrivnost Sporočila sedaj, natanko v tem, “v poslu Očeta.” Kaj je posel Očeta?

Kaj mislite, kateri Očetov posel je bil izpolnjen v Njem? Da izpolni kar je rekel Izaija, “Devica bo spočela.” Da izpolni kar je Izaija tudi rekel, “Hromi bo poskakoval kot jelen” in da se bodo izpolnile vse te stvari. Kot je Mojzes rekel: “Gospod tvoj Bog bo dvignil med vami Preroka, podobnega meni.” Očetov posel je bil, da izpolni to Besedo.

Torej, če to pride skozi stebela teh naravnih žená, kaj potem pride skozi stebela teh duhovnih žená – cerkvá? Cerkve pomenijo žene ali bolje rečeno, *žene* pomenijo “cerkve.” Je to res?

Kje smo sedaj danes? “Moramo biti v poslu Očeta,” se bo odzvalo pšenično Zrno, Zrno. Da, zagotovo. Kaj mora storiti? Potrditi Malahijo 4, potrditi Luko 17:30, potrditi Hebrejce 13:8, potrditi Janeza 14:12, potrditi vso Njegovo Besedo. Potrditi Hebrejce, mislil sem ... Razodetje 10. poglavje, odprtja Sedmih Pečatov in skrivnosti Boga; tudi kačje seme in vse ostalo bi moralo biti manifestirano; zakonska zveza in ločitev in vse te ostale skrivnosti, ki so bile skrite pod stebri vsa ta leta pred teologi in podobnimi. Toda sedaj je ta ura. To pomeni biti v poslu Očeta.

Mislite, da bodo To sprejeli? Hočejo biti vzvišeni in pravijo: “Naša denominacija nas ne uči Tega.” Toda Biblija nas. To je res.

¹⁵³ Bog potrjuje, da je To resnica. Seveda, To se izpolnjuje v tej dobi, ko se je Sedem Pečatov ... Oziroma, pravkar smo dokazovali, da so bile denominacije le nosilci. To je še ena stvar v poslu Očeta, da dokaže. In posel Očeta sedaj je,

da vam pokaže, da denominacije niso Njegove. To so od človeka narejeni sistemi, ki zanikajo Besedo. Tako je. Pazite.

Pravite: “Dobro, Marija, dev... veličastna devica!”

¹⁵⁴ S križa je ni nikoli poklical “mati.” Poklical jo je “žena,” nosilka, ne mati. Razumete? Resnično, bila je nosilka Besede, ni pa bila Beseda. On je bil Beseda. Oh, da.

¹⁵⁵ Pazite, ona se tudi ni mogla enačiti z Njim v vstajenju. On je umrl in vstal, saj je bil Beseda. Ona pa je bila samo nosilka. Ona je umrla in je še vedno v grobu. Tako je. Torej, bila je le nosilka, ne Njegova mati in ne Boginja. Bila je samo nosilka, enako kot so cerkve. Tako je. Kaže, da je bila le nosilka in ne Beseda.

¹⁵⁶ Naj zaključimo s tem. O, binškoštni kragulji, ki poskakujete okrog kot mrhovinarji, jemljete stvari sveta tako kot vsi ostali, “imajo dovolj podobe pobožnosti, da bi, če bi bilo mogoče, zavedli celo Izvoljene, toda zanikajo njeno Moč,” kot tukaj pravi prerok. Popoln primer tega, kar je rekla Božja Beseda, da bo v zadnjih dneh, Laodicejska cerkvena doba, “naga, slepa, bedna, uboga, pomilovanja vredna, ki se tega ne zaveda in trdi, da je velika in premožna, da ‘ničesar ne potrebuje.’” Ne ve pa, da se je spremenila iz kragulja, preroku podobnega brata, ki naj bi čvrsto stal na Božji Besedi; spremenila se je v mrhovinarja in hrani svoje ljudi z mrtvimi cerkvenimi zajci. Natanko tako. Zbudite se! O, kako lahko pričakujete, da boste enaki oziroma sodediči z orli, ko pa se dogajajo take stvari v tej pomembni uri, ko je Vzetje pred vrati.

¹⁵⁷ O, Kristjan, o, vernik, če si bil le na pol vernik, prihajaj na srečanja vsaj še nekaj časa, (saj boš?), še nekaj imamo, za kar mislim, da Gospod želi, da izveš.

Pozno je že. Ne morem več nadaljevati. Moram končati in mogoče zaključiti jutri zvečer. Toda, sklonimo glave samo za trenutek.

¹⁵⁸ Ne glejte na to, kakšna je moja slovnica, bodite za trenutek pozorni na to, kar sem povedal. Prepričan sem, da je dovolj enostavno, da lahko razumete, če le hočete. Če ste nočaj tukaj in ste brez te izkušnje ...

Ne pravim ... Pravite: “Plesal sem v Duhu, skakal naokoli.” Seveda, kragulji delajo isto, prav tako tudi vrane in jastrebi. Ne sprašujem po tem.

S čem se hranite? Kje dobivate vašo vsakdanjo hrano? S čem se hranite; z Božjo Besedo ali z neko staro mrhovino, ki so jo jedli že daleč nazaj, pred

mnogimi leti? Ali ste do tega večera imeli izkušnjo z nečem, kar ste pobrali že pred mnogimi leti; ali je sveža in nova ta večer, nova Mana, ki je pravkar padla iz Nebes in z Njo hranite svojo dušo v pričakovanju nečesa dobrega in boljšega jutrišnji dan? Če z vami ni tako, se zdaj iskreno vprašajte sklonjenih glav, zaprtih oči in ponižnih src. Ali bi, ne meni, temveč Bogu, dvignili svojo roko v pričevanje, rekoč: “Bog, pripravi mojo dušo in mojega duha, da bi se lahko hranil samo z Božjo Besedo.” Ali bi dvignili svojo roko, rekoč ... Naj te Bog blagoslovi. Naj te Bog blagoslovi.

¹⁵⁹ Ne vem natančno, koliko vas je nocoj tukaj. Zelo slabo presojam število ljudi, toda rekel bi, da jih je vsaj tretjina ali več dvignila roke, da želijo imeti pripravljene duše. S sklonjenimi glavami se jih sedaj spomnimo v molitvi.

¹⁶⁰ Dragi Bog, odgovoren sem le za to, da govorim Besedo. Skozi te preproste prisposode, preproste tipe, lahko ljudje vidijo, da eden ne bo dedič skupaj z drugim. Vemo, da bodo v poslednjih dneh ljudje, ki bodo vzeti v Nebesa, nekateri pa bodo tukaj, ko pride Jezus. In pričakujemo Ga da pride, morda že nocoj.

¹⁶¹ Spominjam se večera pred tridesetimi, pred približno tridesetimi oziroma trintridesetimi leti, morda ob tem večernem času, nekje ob pol deseti ali deseti uri, ko sem klečal tukaj in molil za izgubljenega očeta. Nocoj, Gospod, molim za mnogo očetov, mnogo mater ter bratov in sestra. Saj boš milosten, dragi Bog? Za mojega očeta je sedaj že prepozno, da bi se še karkoli naredilo; prešel je čez mejo tega življenja. In kmalu, Gospod, bomo vsi šli po tej poti. Tudi jaz moram iti po tej poti. Vsak mož in žena, fant ali dekle tukaj mora iti po tej poti. In odgovorni bomo za to, kaj delamo z Božjo Besedo.

¹⁶² Kako ničvreden je bil tisti človek v primerjavi z Davidom, ko je pljuval nanj! Kar mislite si, kako ubogi bodo tisti, ki so pljuvali po Jezusu – Besedi in tisti, ki so Ga prebodli, ko se On ponovno vrne. Kako bedno se bodo počutili ljudje, ki se lahko odvrnejo od tega pa čeprav vidijo ... ne le v nekih imenitnih grških besedah in podobnem, temveč v enostavni naravi, ki nas uči o Bogu Stvarniku; ko lahko vidijo nosilce Besede in vidijo Besedo samo in poznajo uro, v kateri živimo in vedo, da je čas žetve tukaj.

¹⁶³ Dragi Bog, naj se ne odvrnemo od Tega zaradi neke neumnosti sveta, ampak naj Ga nocoj sprejmemo z vsem svojim srcem. Gospod, ustvari v meni dobrega duha, Duha Življenja, da bi lahko veroval vsem Tvojim Besedam in sprejel Jezusa – Besedo, istega včeraj, danes in za vedno, in danes vzveroval

deležu, ki je določen za to dobo. Usliši to, Gospod. To prosim v Jezusovem Imenu.

¹⁶⁴ Zdaj bom vprašal vsakega od vas tukaj, ki zares iskreno premišlujete o tem. Nimamo cerkve, da bi se ji vi pridružili. Spodaj imamo bazen, v katerem se lahko krstite, “Tisti, ki so verovali, so bili krščeni,” če še nikoli niste bili krščeni s Kristjanskim krstom. To ne pomeni s škropljenjem, s polivanjem, to pomeni s potopom. Ne v titulo Očeta, Sina, Svetega Duha, temveč v Ime “Jezusa Kristusa,” kakor je bila krščena vsa cerkev, dokler ni Katoliška cerkev leta 303 uvedla tri bogove in tri oblike krsta v imenih trojice. Če tega še nimate, vas jutri dopoldne ob desetih spodaj čakajo oblačila in ostalo.

¹⁶⁵ Ali ne bi prišli in se pridružili Jezusu Kristusu, ne nam? Mi niti nimamo cerkve tukaj, da bi poskrbela za vas. Pojdite v katerokoli cerkev želite, od kjerkoli ste prišli, toda prosim, verjemite tej Besedi. Ali verjamete? Recite: “Amen!” [Kongregacija pravi: “Amen.” – op. ur.] Naj vas Bog blagoslovi. Morda lahko ...

¹⁶⁶ Če vam kakorkoli lahko pomagamo, smo na razpolago.

¹⁶⁷ Sedaj, vem, da so bolni tukaj. Nocoj nam je zmanjkalo časa za molitveno vrsto. Mogoče jo bomo vseeno imeli. Želim, da vsak od vas naredi nekaj zame. Približajte se nekemu. Položite roke na to osebo.

In ni dvoma, da polagate svoje roke na orla, morda na orla, ki je nekje jedel neko hrano za mrhovinarje in je zbolel od tega. Nočejo je več. Hočejo iziti iz tega. Bolni in utrujeni so od tega. Nocoj so bili tukaj in so videli, kaj orli zares lahko jedo, Besedo, in da lahko živi med njimi živi Kristus, ki se dokazuje, da je živ, isti včeraj, danes in za vedno. Nočejo biti sodediči z luščinami. Morajo biti sežgane. Vsa slama in ostalo mora biti sežgano. Kombajn prihaja zmlatit in oddvojiti pšenično Zrno. Vi želite biti pšenično Zrno.

¹⁶⁸ Nekateri so bolni, nekateri telesno bolni. Želim, da moliš, orel. Moli za svojega brata, sestro – orla tam, kot jaz molim tukaj za vas. Naj Božji Duh pride na vas.

¹⁶⁹ Zapomnite si, dajem vam Hrano za orle, Božjo obljubo. On imenuje svoje preroke “orle.” Samega sebe imenuje “Orel,” On je Jehova Orel. In medtem ko imate svoje roke položene drug na drugem, molite zanje.

¹⁷⁰ Naš Nebeški Oče, Tvoja Beseda pravi, zadnja odredba, ki si jo dal svoji Cerkvi je bila: “Pojdite po vsem svetu in pridigajte Evangelij,” glavno

naročilo “tisti, ki bo veroval in bo krščen, bo rešen; kdor pa ne bo veroval, bo pogubljen. Tiste, ki verujejo, bodo sledili ti znaki: v Mojem Imenu bodo izganjali hudiče, govorili bodo nove jezike, če bodo kaj strupenega popili, jim ne bo škodovalo; če bodo prijeli kače, jih ne bodo poškodovale; in če bodo na bolne polagali roke, bodo ti ozdraveli.”

O, Jehova Orel, nahrani svoje male nocoj s to Besedo, Gospod. V potrebi so. To je hrana, ki jo potrebujejo. To kar potrebujejo je, da spoznajo kaj je Hrana, kaj je TAKO GOVORI GOSPOD.

¹⁷¹ Obljubil si, če bodo položili svoje roke drug na drugega, bodo ozdraveli. O Gospod Bog, odzemi nam sedaj vse dvome in mrhovinarske ideje. Z vso resnostjo se bomo hranili z Orlovsko Hrano Božje Besede.

¹⁷² Naj vsak nečisti duh, ki je v teh ljudeh, vsak duh dvoma, vsak duh strahu, vsaka denominacijska nagnjenost, vsaka navada, vsaka slabost, vsaka bolezen, ki je med njimi, naj jih zapusti. V Imenu Jezusa Kristusa, naj izidejo iz te skupine ljudi. In naj bodo svobodni od te ure naprej, da bodo lahko jedli Orlovsko Hrano, za katero verjamemo, da nam jo boš Ti poslal tekom tedna, Gospod, da boš razlomil in odprl te Pečate in nam razkril te skrivnosti, ki so bile zakrite od stvarjenja sveta, tako kot si Ti obljubil. Oče, Tvoji so. V Imenu Jezusa Kristusa. Amen.

¹⁷³ Vsi, ki verujete in sprejemate, vstanite in recite: “Verujem. Sprejemam. Sprejemam, kar mi je Bog obljubil.” [Kongregacija vstane in pritrdi – op. ur.]

Gospod naj vas blagoslovi. To je čudovito. Vsi stojijo! To je dobro.

Dajte intonacijo za *Jaz Ga ljubim*. Zapijmo Mu to pesem: “Jaz Ga ljubim, Jaz Ga ljubim, ker me je prvi ljubil On.” Sedaj vsi skupaj.

Jaz Ga ljubim (če Ga, vzdignimo svoje roke), jaz Ga ljubim,
ker me je prvi ljubil On
in rešitev mojo kupil je,
na Golgoti.

¹⁷⁴ Oh, ali ni On čudovit? [Kongregacija pravi: “Amen.” – op. ur.] Rokujmo se drug z drugim. Brat, orel, obrni se okrog, sestra, rokujte se, medtem ko pojemo.

Jaz Ga ljubim, ...

Brat orel! Brat orel! Brat orel, ki služiš z Besedo! Charlie, kako si? Naj te Bog blagoslovi, brat. Vesel sem, da te vidim! Naj te Bog blagoslovi, brat. Naj te Bog blagoslovi, brat orel. Naj te Bog blagoslovi.

... na Golgoti.

Ponovno vzdignimo roke k Njemu.

Jaz Ga ljubim, jaz Ga ljubim,
ker me je prvi ljubil On (in On vas je naredil orle)
in rešitev mojo kupil je,
na Golgoti.

¹⁷⁵ Kako boste vedeli, kako bo svet vedel, da ljubite Jezusa? S tem ko ljubimo drug drugega. Tako bo svet ... Vidite, Bog vidi vašo vero; svet vidi vašo dejanja. Torej, ljubite drug drugega. Bodite ljubeznivi drug z drugim. Govorite drug z drugim. Bodite potrpežljivi drug do drugega.

In če lahko damo še kakšen nasvet v zvezi s krstom, z iskanjem Svetega Duha ... Tukaj nimamo posebnih prostorov za to, saj razumete. Oltarski klic, če vas je Bog prepričal, da je To resnica, da je Jezus Kristus isti včeraj, danes in za vedno in se hočete združiti z Njim, pojdite in se jutri krstite v Njegovo Ime. Tam bo človek, da vam svetuje. Če vam kakorkoli lahko pomagamo, bomo to storili.

Jaz Ga ljubim, jaz Ga ljubim ...

Vi, ki ste na telefonskih zvezah, v Tucsonu, čez v Kaliforniji, daleč gor na vzhodu, vzdignite svoje roke, daleč v ...?... Slavite Ga!

... rešitev mojo kupil je

Kdo bo razpustil ljudi? [Brat Branham govori z nekom na odru - op. ur.]
Sedaj, vidimo se jutri zvečer, besedo dajem bratu Nevillu, našemu pastoru.

Luščina ni dedič skupaj s Semenom

(The Seed Is Not Heir With The Shuck, 65-0218)

To Sporočilo po bratu Williamu Marrionu Branhamu, originalno pridigano v angleščini v četrtek zvečer, 18. februarja 1965, v Parkview Junior High School v Jeffersonvillu, Indiani, ZDA, je bilo preneseno z magnetofonskega traku v neskrajšano pisno obliko. Vloženi so bili vsi napori, da se natančno izrazi celotna vsebina in pomen v tem slovenskem prevodu. Knjižica se deli brezplačno.

Prevodi pridig brata Williama Marriona Branhama, originalni zvočni zapisi in knjige v angleškem jeziku ter vse informacije so na voljo:

w: www.biblijski-kristjani.com, e: info@biblijski-kristjani.com, t: 041/538 687.